

348.044

Yf;

Acta Vfirréttarins

6

Íslandi,
fyrir árin 1773 = 1776.

Leirárgærdum við Leirá, 1800.
Prentuð á kostnað Notarii B. Stephensens,
af Factori og Bólfreyðjara Schagssjard.

1835

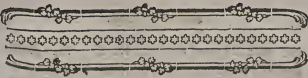
1835

1835

1835

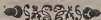

Annó 1773, þann 22ann Júlí, var
Vfir-retturinn settur, undir Pree-
sidíó Stiptamtmanns L. A. Thódals,
med undirskrifudum Assessorum.

NUM. I.

Mætti fyrir Vfir-rettinum Söslumadur J. Jakobs-
son, sem framlagði Vfir-rettar stefnu undir Stiptamt-
manns Thódals nafni og landsins signeti, af 16da hús-
lús, med hvorri til stadfestingar innstefnað Hjerads og
Extra-Lögþingis dómar, affagdir 1ta og 15da Apríllis
nærsl. af Söslumanni V. Scheving og Lögmanni S.
Sölvasyni, í hórdóms söl Peturs Bjarnasonar, sem
einnig er stefndur að mæta fyrir Vfir-rettinum; stefnan
upplestin og mæfund lit. A. Því nærst framlagði Söslu-
madur J. Jakobsen Hjerads og Extra-Lögþingis Pró-
cessa og dóma í nefndri söl, í hvers sluttningu Deltá-
qventkan Petur Bjarnason, er dæmdur að missa hof-
þd sitt með eggfi, fyrir þriðja framid hórdóms brot;

A. Pró.

Processinn lesinn og markadur lit. B. Uppá Delinquentins vegna mætir, sem Defensor, Sýslumadur G. Runólfsson, og uppástendur, ad Delinquentinn verði frikenndur frá ad missa lífið, eptir Forordningunni af 13da Júní 1771. Þar uppá repliquerar Sýslumadur J. Jakobsen, ad sama Forordning hafi, þá brotið fæði og varð opinbert, aptur verid upphafin med annari kóngl. Forordningu, og kunni því ekki ad foma Delinquenten til affekunar. Lögmadur S. Sólvasen framlagði innlegg, af dags dato, til forsvars sinum Extra-Lögþingis dómi, lesið og markad lit. C. Delinquenten fyrir Rettinum examineradur, meðhjennir allt hið sama, sem áður fyrir Hjerads- og Extra-Lögþingis-rettunum, og segist eðkert hafa ad framsæra sér til forsvars, fyrir utan það, sem Defensor allareidu hafi uppástadið, i Undirledning af Forordningunni af 13da Júní 1771, um hverja haun segist hafa heyrt talad, áður enn hann frandi hið seinasta brot. Meira hefdu ekki partarnir ad framsæra, utan Sýslumadur J. Jakobsen uppástíð Hjerads og Extra-Lögþingis dómanna stadfestingu; var því svolátandi Yfir-rettar dómur i sökinni affagdur:

Extra-Lögþingis dómur Lögmanns S. Sólvasonar, med hverjum Delinquentinn Pétur Bjarnason, egingiptur, fyrir hans framid þridja hór-dóms

dóms brot, er dæmdur eptir Stóra-
 dóms hljóðum til að missa lífið, og með
 eggfi hálsþoggvæst, er af Þfir-réttinum
 hér með staðfestur; þó má engin Exe-
 cútíón ské á hans lífi, fyrri enn sökinn er
 konunglegri hátígn allraundirdánugæst
 refererud, og allranádugasta Resólútíón
 aptur innkomin. *Actum ut supra.*

L. A. Thódal.

D. Stephánsón.	B. Markúsón.
J. Dlafsson.	M. Dlafsson.
L. Gudmundsson.	H. Jakobsón.
J. Eggértsson.	S. Sigurdsón.
S. Finnsson.	J. Jónsson.
H. Þorgrímsón.	

NUM. II.

Pann 23ja Júlí settist Þfir-retturinn að vöðum; mætti
 þá Eshlumadur S. Sigurdsón, og framlagði Þfir-
 rettar stefnu af 17da hújus, undir Stiptamtmanns
 Thódal's nafni og landsins figueti, með hvarri til stað-
 festingar innstefnið Lögþingis dómur, affagdur af Lög-
 manni B. Markúsyni, í Gudrúnar Pálsdóttur
 dulsmáls sök, sem einnig er stefnd ásamt heunar Tals-
 manni, Eshlumanni S. Þorgrímsyni; endilega er og
 3 stefndur

Nesndur Sýslumadurinn S. Sigurðsson, sem viðfomandi sakariinnar, m. v., sem siefnan med ser ber, lesir og markud lit. A. Sýslumadur S. Sigurðsson framlagdi Hjerads og Lögþingis Reta í sökinni, af 1770, í hvørs sluttningu Delinqventinden Gudrún Pálsdóttir er dæmd, fyrir framid dulsmál, ad missa hofudid, upp lesnir og áteifnadir lit. B. Annann þings-act framlagdi Sýslumadur S. Sigurðsson, af 20ta Octóber 1770, áhrærandi eitt annad dulsmál, sem nesnd Delinqventinde hesir framid, og fyrir Retti medkenut, samt vitni þar um yfirheyrð, en engin Decision þar um gjord í Hjeradi, lesinn og markadur lit. C. Enn þá framlagdi sami Sýslumadur eitt Document, áhrærandi þessa Delinqventinde, ad hún í þridja sinni hafi verid misgrunud og álitin fyrir ad vera ólett, hvad af yfirsetu konum hesir attesterad verid þann 27da Apr. 1771, og uppástendur Sýslumadurinn, ad Hjerads og Lögþingis dómarnir verdi stadfestir; Documentid upplefid og markad lit. D. Delinqventindens Talsmadur, Sýslumadur J. Þorgeirsson uppástendur þarámóti: ad med því nokkrar óransakadar Írtingumstædur framkomi, sem endilega þyrstu ad koma undir nákvæmari Inquisition, svo verdi sökin cefi ad þessu sinni til dóms fyrirtekin. Hvar uppá siell svoddan Yfir-rettarins Alysitan:

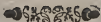
Sá af Sýslumanni S. Sigurðsson
syni framlagdi Hjerads og Lögþingis
dóms

Dómur í þessu máli, kann ekki af Vfir-réttsinum að þessu sinni uppkennast, þar hefur vísanlega framkennur, að Guðrún Pálsdóttir hafi, fyrir utan það í fyrsta sinni umgætta dulsmál, fyrir hvört hún er dæmd, framíð sennur tvö seinna, af hvörjum það fyrra er examinerað og af henni meðkennit, en það síðara ekki svo fullkomlega, sem vera ber; þarfi því ekki einungis nákvæmlega að undirsætjast, heldur og Delinquentinden, fyrir öll þessi brot, eptir forþenustu, að nhju löglega dæmast, hvörjum seinna dómi Shlumadur S. Sigurðsson hefir, nærstkomandi ár, að innstefna fyrir Lögþingis- og Vfir-réttinn, svo soka ínni, án lengri undandrátta, fyrir öllum landsins Réttum, það fljótasta mögulegt er, að afgjörast. A meðan skal Delinquentinden vera í forsvaranlegri vöktun hjá Umbodshaldaranum í Vestmannaeyjum.

Actum ut supra.

L. A. Thódal.

D. Stephánsón.	S. Solvasón.
J. Dlafsson.	M. Dlafsson.
G. Runólfsson.	L. Gudmundsson.
H. Jakobsón.	J. Eggertsson.
	J. Jak.

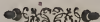
J. Jakobsen.
J. Jónsson.

S. Finnsen.
H. Vidalin.

NUM. III.

Sama Eptirmiddag voru af Þfir-rettinum fyrirtekin þau af Selga Björnsyni á Valdarási framsendnu Dó-
cument fyrir Þfir-rettinn, og upplestu Þfir-rettar stefna
af 18da Nóvembr. 1772, með hverri stefni Løgsa-
arinn Arngrímur Jónsson og Lögmaðurinn S. Söl-
vason, þeirra affögdu Hjerads og Lögþingis dóma að
forsvara, sem þeir affagt hafa í landa-prætu máli mill-
um nefnds Selga á þá einu, og Páls Hallgrímsson-
ar, Peturs Olafssonar og Illhuga Jannessonar á
þá aðra síðu, sem einnig eru stefndir að mæta og for-
svara sína Actiön, með víðara, sem stefnan með sér fær-
ir, lesin og merkt lit. A. Því næsti var upplestin
Hjerads og Lögþingis Prócess í málinu, sá fyrri af
21ta Júní og 1ta Octóbr. 1771, í hvors slúttningu
Prætulandid er dæmt Selga; sá síðari af 13da og
15da Júlí 1772, sem upphesur Hjerads dóminn, og frá-
dæmir Selga það unprætta land, sem Prócessinn víð-
ar útvisar, merktur lit. B. Lögmaður S. Sölvason
mætir sín eginn vegna, og framlagði innlegg af dags
Dátó, hvar í hann prótestarar, að Více-Lögmaður J.
Olafsson og Klansforhaldari H. Vidalin hafi Dótun
í þessari sök, það upplefid merkt lit. C. Því næsti
var

var upplefid Helga Björnsónar innlegg af 29da Júní nærslidna, hvar í hana áljærir Lögmanns S. Sólvas-
sonar dóm í sökinni, og framsferir heannar Demons-
tration, og endilega sitt Paastand og Trettesættelser, með
vidara, sem sama innlegg með ser ber, lesid og and-
kennt lit. D. Frá Lögmannara A. Jónsýni var fram-
lagt innlegg af 28da Júní nærsl., hvar í hann fram-
ferir þan helstu rok og Bevisingar, hvar á hann hafi
Grundad sinna affagda Hjeradsdóm í sökinni, sem hann
uppástendur verði stadfestur, og ser tildæmisi Satis-
faction og málskosnadur, með fleira, sem innleggid
með ser ferir, lesid og markad lit. E. Lögmaður S.
Sólvason framlagdi enn þá innlegg af dags dató, til
forsvars sínum affagda Lögþingis dómi í sökinni, hvar
í hann einnig uppástendur, ad Helgi verði tilfundinn
ad betala ser nokkud tölverdt, það lesid og markad lit.
F. Uppá Páls Hallgrímssonar, Peturs Olafsson-
ar og Illhuga Jannesonar vegna matir Sýslu-
maður J. Jakobson, sem uppástendur, ad Lögmann-
sins dómur verði stadfestur, en Helgi álitisi, sem teme-
re litigans, og tildæmisi ad betala gylða Satisfaction
og málskosnad til sinna Principaler, þar ed Prófessinn
sóni, ad hann ekki hafi hafi minnstu orsök til ad inn-
stefna sökinni fyrir Dfir-rettinn. Meira quáðusi part-
arnir ekki hafa ad framsæra; var því sökin upptekin
til dóms og þannig affagdur, sem folgir:

Til að bevísa sinn eignar-rétt til þeirra umtoftustu svo kalludu Teiga, hefir eigandi jardarinnar Hóls, Helgi Björnsson, sætt vitni fyrir Rætti Lagsagnarans Arngrims Jónssonar, uppi þad, að jordin Hóll hefði meiri rétt til Teiganna, heldur enn jardirnar Svammur og Kúastadir, hvorra jarda egendur hafa einnig haft og viljad bevísa sinn eignar-rétt til sömu Teiga, ekki einfingis með gömlum vitnisburdum, sem útgáfur voru hér um 1600, heldur og með nýjum, sem fyrir Hérads-réttinum, holdnum að Hóli í Svartárdal, þann 21ta Júní 1771, tekiu eru. Af beggja partanna fyrir Hérads-réttinn framferdu ástæðurnar og vitnisburdum, er audssáanlegt, að hvorugtveggju hafa nefnt lands-pláts beitt og brúkad, svo þad hefir allt af verid, eins og þad einnig er enn þá, þrætu-pláts beggja jardanna egender milli, og hvorugur þeirra hefir fengid fullkomlegann eignar-rétt, edur ríftuga hefðar aðkomst þar til; því dæmist rétt:

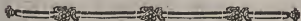
Þeir svo kalludu Teigar skulu hér eftir átölulauft tilheyra Hóli að helmingi móti Svammur og Kúastodum, svo allar þessar jaddir hafi réttugheit til að brúka, behalda og sér í nýtt að færa þetta lands-pláts, þó svo að Svammur og Kúastadir ekki brúki eda nýti sér marg-

margnefnda Teiga meir enn til helminga móti Hóli. *Actum ut supra.*

L. A. Thódal.

D. Stephánsón.	B. Markússon.
N. Dlafsson.	G. Runólfsson.
L. Gudmundsson.	J. Eggertsson.
S. Sigurðsson.	S. Finnsón.
J. Jónsson.	H. Þorgrímsson.

Ánnó 1774, þann 25ta Júní, var
 Þfir-retturinn settur, undir Pro-
 sidís Stiptamtmanns L. A. Thóðals,
 með undirskrifudum Assessorum.

NUM. I.

Mætti fyrir Þfir-rettinum Sýslumadur L. Gud-
 mundsson, sem tilskickadur Aetor í Þórunnar Ein-
 areðsttur dulsmáls-sæk, og framlagdi Þfir-rettar Áesnu,
 með hvorri Lögmadur S. Sólvasón og Sýslumadur
 J. Árnórsson eru stefndir að forsvara þeirra affögdu
 lífláts dóma yfir nefndri Delinquentinde, sem einnig
 er stefnd að mæta fyrir Þfir-rettinum, til að svara
 henni fyrirlogdum spursmálum, og framsæra sitt for-
 svar

svar, stefnan upplesta og mæktuð lit. A. Því næst
 vórn framlagði Hjerads og Lögþingis Prócessar og dóms
 ar í sökinni, í hvarra slúttningu Delinquentinden Þóru
 un, er dæmd að missa lífið fyrir framjð dulsmál, upple
 snir og mæktuð lit B. Actor framlagði innlegg,
 með hvarju hann uppástendur Hjerads og Lögþingis
 dómanna stadfestingu, upplesta og auðkennt, lit. C.
 Uppá Delinquentindens vegna mætti, sem tilfickadur
 Defensor, Söslumadur V. Jónsson, og framlagði inn
 legg, hvar með hann uppástendur, að Hjerads og Lög
 þingis dómarnir affagði yfir Delinquentinden, verði
 sem ofhardir, upphafdir og þeim frásallid, það upple
 stað áteiknast lit. D. Söslumadur J. Arnórsson fram
 færir, að óstundu því, sem Defensor hafi hjer uppá
 stadid, hafi hann þó ansjed sikkersi, að dæma Delin
 qventinden frá lífinu, beint eftir lögunum, og innlat
 ur sökina til dóms. Actor og Defensor höfðu eðfi held
 ur meira að framfæra, hvar fyrir sökin var til dóms
 upptekin, og svolátandi affagdur:

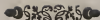
Sá af Lögmanninum S. Solva
 syni affagði Lögþingis dómur í þessu
 máli, er af Yfir-réttinum í þann máta
 stadfestur: að Delinquentinden Þóru
 Pinarsdóttir, skal fyrir medgengid og
 henni yfirbevísad dulsmál árid 1770/
 missa

missa höfudid; en med því svo vel af
 Prestanna Attestum í Prócessinn inn-
 færðum, sem öðrum sakarinnar kríng-
 umstæðum er auðsjáanlegt, að þetta er
 ein mikid einföld manneskja, sem fyrst
 hefir orðid confirmierud á síns 20ta ald-
 urs ári, en hefir á því 21ta strax eptir,
 framid dulsmálid, er hún af ótta fyrir
 barnsfodurnum segist gjört hafa, en ekki
 vitad hvört straff vid lá, þaradauki aldrei
 sjeð barn fæðast, edur uhfæðt barn aug-
 um litid; þá innstillist allraundirdán-
 ugast til Hans Majst., hvört þessar kríng-
 umstæður, sem og einnig, að Delinquent-
 inden hefir að undanfögnu fært skickan-
 legann lifnad, kynnu ekki að takast á
 allranádugustu yfirvegum til straffsins
 sinunar.

Actum ut supra.

L. A. Thódal.

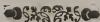
D. Stephánsón.	B. Markússon.
G. Runólfsson.	M. Rétilsón.
J. Eggértsson.	P. Arelsson.
B. Schéving.	S. Finnsón.
M. Gíslason.	J. Arnórsson.
J. Jónsson.	H. Þorgrínsson.

NUM. II.

Sama Eptirmiddag mætti í Yfir-rettinum Sýslumadur G. Runólfsson, og sem tilskickadur Actor í Páls Björnsónar og Gudrúdar Vilhjálmsdóttur dulsmáls sök, framlagdi Yfir-rettar stesna, með hvörri stesnaft Sýslumadurinn O. Erlendsson og Lögmadur S. Sólvason, til að forsvara þá í sökinni gengnu Hjerads og Lögþingis dóma, hún upplestin og markað lit. A. Framlagdi svo Actor þá í sökinni gengnu Hjerads og Lögþingis Prócessa og dóma, í hvorra slúttningu Delinqventerne eru dæmd frá lífinn, fyrir framid dulsmál, sem Prócessarnir frammar með sér bera, upplestin og markadir lit. A. Actor Sýslumadur G. Runólfsson refererar sig til laga og Forordninga, hvort heldur Delinqventanna framinn misgjörningur verði álitinn fyrir dulsmál eður grófara Delictum. Uppá Delinqventanna vegna mætir þeirra tilskickadur Talsmadur, Sýslumadur P. Axelsson, og framlagdi innlegg, hvar í hann framsærir Delinqventanna forsvor og afbatanir, lesid og markað lit. C. Bídara sögduft partarnir ecki hafa að framsæra í sökni eður vörn mál, flns, var því svo látandi dómur í sökinni affagdur :

Yfir-retturinn frskénnir Gudrúnu Vilhjálmsdóttur fyrir öllu straffi í þessu máli, þar eckért er henni í því yfir-
be.

bevisad, sem eptir lögum og Rétti kann saknæmt álitast; þarómóti skal Páll Björnsson, fyrir sinn misþenkta umgáang med þess nýfædda og lítilla barns meðhöndlun, hvers höfud er fundid brot- id, jafnvel þótt sá verknadur sé honum ekki yfirbevisadur, samt innant lítilfjör- legum lepp nidurgrasid hálsa alin í sand- inn á Reykjarfirði, erfida í því ís- lenska Tuktúsi nærstkomandi 2 ár.

Actum ut supra.

L. A. Thódal.

D. Stephánsón.	B. Markússon.
M. Ketilsson.	J. Eggertsson.
B. Schéving.	S. Finnsón.
M. Gíslason.	J. Arnórson.
J. Jónsson.	H. Þorgrínsson.
J. Arnórsson.	B. Jónsson.

NUM. III.

Þann 26ta Júlí settist Þfr-retturinn að nýju, mátti þá Eðlumadur M. Ketilsson, sem tilskipadur De- fensor í Bergs Pálsónar þjófnaðar-máli, og fram- lagði Þfr-rettar stefnu af 18da þúfi, þar med lög-
mad

madur B. Markússon og Söslumadur G. Rúnólfsson eru stefndir til að forspara þeirra yfir Delinquenten, afsegdu Hjerads og Extra-Lögþingis dóma, sem sem stefnan víðara með sér færir, upplestu og markað lit. A. Lögmadur B. Markússon framlagði Exceptiöns innlegg móti stefnunni, og prótestar að mæta með Aftens-Barsel. Það upplesti og markað lit. B. Söslumadur M. Ketilsson lagði bön fyrir, að Lögmadurinn vildi góðmótlega mæta, svo sökin og Rettiurinn ekki uppihaldist, hvorju Lögmadurinn játadi. Framlagði svo Defensor, Söslumadur M. Ketilsson, Hjerads og Extra-Lögþingis Prócessa og dóma í málinu, í hvorra slúttningu Delinquenten Bergur Pálsson er dæmdur til að fagströskast, og erfða sína lífstíð í Kaupmannahafnar Fæstingu, upplestu og markadir lit. C. Actor í málinu, Söslumadur J. Jónsson, framlagði innlegg af dags Dátó, hvor í hann demonstrear sakarinnar ásigkomulag, og uppástendur Extra-Lögþingis dómsins stadfestingu, m. v., upplestið og áteiknad lit. D. Söslumadur M. Ketilsson uppástendur, að ekkert finni í Prócessinum, sem hindri Delinquenten frá að afleggja sinn friðunar-eid, sem hann uppástendur Bergi verði tillátin. Lögmadur B. Markússon uppástendur, að sinn dómur verði stadfestur. Delinquenten fyrir Rettinum examineraður, finnst að vera mikil óslædugur og sjálfum sér mótsægjandi í fram-

framburði sínum; og þó hann uppásladi, að hans for-
 Kassada heimild fyrir peningunum, væri fyrir Hjer-
 ads-rettinum ófullkomlega ransakub, meðkenndi hann
 þó, að þeir peningar, sem á honum fundust, hefði verid
 stolnir frá Jóni Rafnsyni, og þeir sama, sem hann
 eptir lósti, en hiet þar hjá á sér merkja, að þeim hefði
 verid leyndlega á sig komid. Aftur tilspurdur af Ret-
 tinum: vegna hvors hann hefði lóst fyrir Hjerads-retti-
 num, að þessa peninga hefði með sér flutt frá Grinda-
 vík, og þeir honum þar verid lánadir? vissi engu eptir-
 rettanlegu þar til að svara, og vildi ekkert framár fyrir
 Rettinum meðkenna, hvar fyrir sökia var til endilegs
 dóms upptekin, eptir að Actor og Defensor vöru áður
 tilspurdir, hvort meira hefðu fram að fara? Hverju
 þeir neitudu, er svólátandi var assagdur:

Þeir yfir Delinquentinum Bergi
 Pálsyni gengnu Hjerads og Extra-Lög-
 þingis dómur, í hans þjófnadar-máli,
 sem ekki einungis eru grundadir á morg-
 un sterkum lífum, heldur einnig á eid-
 svörnum vitnum og egin meðkenningu
 Delinquentens, sem gjöra hann sannan
 að sök, að stóld hafi þeim 40 rdlm. 4
 marki Crón., 5 rdlm. Spec., í dobbelt
 Crónu og 24ß., sem Jon Rafnsen
 misti

misti hann 9da Apr. 1773, en af Bergi
teknir voru sama dag af 3ur dænummum-
um, hvar fyrir hann hefir enga leglega
heimild edur aðkomst skaffa kunnad, þótt
med morgun útflugtum hafi þar við
leitast, eru af Vfir-réttinum stadfestir.

Actum ut supra.

L. A. Thódal.

D. Stephánsen.	S. Sólvasen.
L. Gudmundsen.	J. Eggertsen.
P. Arelsen.	B. Schéving.
S. Finnsen.	M. Gíslason.
J. Arnórson.	H. Þorgrímson.
J. Arnórson.	S. Sigurðsen.

NUM. IV.

Sýslumadur V. Schéving pródúceradi fyrir Vfir-
rettinum eitt Dócément, undir Sýslumanns G. Run-
ólfsenar nafni, svo hljóðandi:

Sökum þess, að eg undirskrifadur sje eðfi
af Hra. Legmanns S. Sólvasenar dómi, af-
segðum 14da Júlí nærstlidið ár, að hann hafi
dæmt minn Principal, Atla Jónson, búandi í
Bardastrandar-sýslu, skyldugann til að eptirlifa
þeim Hérads dómi, sem Sýslumadurinn S. Ja-
kobs

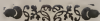

Kobson affagdi í hórdóms sel Jóns heitins Jónssonar á Arnkøstlustødum í Stranda-shöllu, þann 30ta Sept. 1772, heldur vísad því máli til síns rétta forum; þá, eptir mér gefinni fullmækt nefnds Atla, af 16da þájus, fráfell eg eldúngis þeirri Yfir-réttar stefnu, sem í tjiædri sel er nærstlíðid sumar móti Hra. Løgmanninum út-tekin. Þvarár Lögþingi, þ. 26ta Júlí 1774.
G. Runólfson.

Sjed, lesid og samþykkt, die & loco ut supra.
S. Sølvason.

NUM. V.

Sama eptirmiddag mætti fyrir Yfir-rettinum Söllu-maður M. Ketilsson, sem tilskickaður Actor í Þór-unnar Jónsdóttur máli, móti Söllumanni S. Jakobsyni, og framlagði Yfir-rettar-stefnu af 20ta Júlí a. p., með hværri stefni Söllumaður S. Jakobsen, til að forsvara sinn, þann 5ta Aug. 1769, yfir nefndri Þórunni affagða dóm. Með sömu stefnu er og stefndur Lögmaðurinn S. Sølvason, að forsvara sinn genginn Lögþingis dóm í sölinni; stefnan lesin og mærkublit. A. Uppá Söllumanns S. Jakobsenar vegna, mætir, eptir hafandi fullmækt, Söllumaðurinn P. Ar-elsson, sem framlagði Yfir-rettar kontra-stefnu, með hværri stefni Söllumaður M. Ketilsson, til að for-

svára sína Action, og Lögmaður S. Sæboason til að
 forsvara sinn dóm í fólkinni, affagðann þann 16da Júlí
 1773, sem hún víðara meðfærir; lesin og merkt lit. G.
 Actor framlagði Hjerads og Lögþingis dóma í fólkinni,
 með þeim fyrra er Þórunn dæmd til Jústíté-Kassans,
 fátækra og fírkna, undir húðláts reffingu, ef ekki getur
 betalað, hvort dómur síðan er upphafinn með þeim
 seinni, edur Lögþingis dóminum, og Eshlumadur S.
 Jakobsen dæmdur í 4ra hundr. útlát til Þórunnar,
 3 hundr. til Actóris og 2 rdli. til Jústíté-Kassans, sem
 sami Prócess med sex ber, lesinn og merktur lit. E.
 Eshlumadur P. Arelson framlagði tvo innlegg undir
 nafni Eshlumanns S. Jakobsenar; í því fyrra leidir
 hann fyrir sjónir sakarinnar Tildragelse og Samman-
 hæng, það upplefð og áteiknad lit. D. Í því síðara
 áljærir hann Eshlumanns M. Ketilsenar Action og
 Prøcedure, samt uppástandur Satisfaction og máls-
 kostnad, m. v., sem sama innlegg med sex ber, upplefð
 og merkt lit. E. Actor uppástandur, að það, sem
 Eshlumadur S. Jakobsen framsæri og uppástandi í
 sínum framlegðum innleggjum, seu einungis ógrundadur
 útsingtir, refererar sig til síns innleggs fyrir Lögþingis-
 rettina, og síns kostnadar reiknings, framlegdum fyrir
 sama Rett, hvor til hann óskar og uppástandur, að legg-
 isti 10 rdli., fyrir sakarinnar innstefningu og Action fyrir
 Vfir-rettina. Partarnir adspardir: hvort meira þessu
 fram

fram að færa í sókn-edur vörn? svorudu: nei! var því
solin upptekin til endilegs dóms; sem svolátandi var
assagdur:

Lögmanns S. Selvasonar dóm-
ur í þessu máli, assagdur þann 16da
Júlí 1773, er af Vfir-réttinum stadfest-
ur, en Prócess kostnadir af hvorugum
partinum, sem málinu hafa innstefnt
til þessa Réttar, þar fyrir dæmdur.

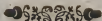
Adum ut supra.

L. A. Thódal.

D. Stephánsen.	B. Markúsosn.
L. Gudmundsson.	J. Eggértsson.
B. Schéving.	S. Finnsson.
M. Gíslason.	J. Arnórsson.
J. Jónsson.	H. Þorgrímsson.
J. Arnórsson.	S. Sigurðsson.

NUM. VI.

Þann 27da Júlí settist Vfir-retturinn að nýju, mætti
þá hinn tilskildari Actor í Guðrúnar Pálsdóttur dult,
máls sek, Sýslumadurinn P. Arelson, og framlagði
Vfir-rettar stefnu, með hvorri stefndir eru, Lögmadur B.
Markúsosn og Sýslumadur S. Sigurðsson, til að
forsvara þetta, yfir nefndri Delinquentinde, assagdu

lífláts dóma; stefnan upplestin og mörkud lit. N. Þri
nærst framlagði Rector Hjerads og Lögþingis dóma í
málinu, í hvorra slúttningu Delinquentinden Gudrún
Pálsdóttir er dæmd, fyrir tvö framin dulsmál, að
klípast, og miða hönd og höfud, upplestin og áteifnad,
ir lit. B. Rector uppástendur, að í sökinni dæmt verði,
eptir framkomnum actis og probatis. Delinquentindens
Defensor, Söllumaður V. Jónsson, uppástendur þar
á móti, að Lögþingis dómurinn verði modereratur, í
tilliti til þess, að það sé ekki bevisað, að börnin hafi með
lífi fæddi, edur að hún þau myrðt hafi, þar fyrir utan
hafi hún sagt sig af barnsfædur sínum til þess hrædda,
að umgángaft leynilega með fæðinguna, og slái út til
að vera mikil einföld manneskja. Meira sögduft part-
arnir ekki hafa fram að færa, hvors vegna svolátandi
dómur var í málinu affagdur :

Gudrún Pálsdóttir, sem hefir játt-
að sig framtíð hafa tvö dulsmál hvort
eptir annað, árin 1769 og 1770, og
báðum sínum fæddu börnum síðan í
sjó kastad, þaradauki meðkénnt fyrir yf-
setu konunni **Cecilíu Sigurdardótt-
ur** og **Ingveldi Gudmundsdóttur**,
að árið 1771 hafi með barns-þyctt ver-
id í þriðja sinni, hvað yfirsetu-konurnar,
eptir

eytir gjörda ransókn, hafa einnig með
 svörnum eidi sannad og stadfest, að
 hverju þridja barni hún hefir einnig út-
 lagt **Philippus Eyólfsson** fyrir fæd-
 ur, jafnvel þótt enginn viti til þess fæd-
 ingar, edur hvað af því sé síðan ordid,
 er hún vill ecki augljóst gjöra, heldur frá-
 gengur nú sinni, fyrir yfirsetu-konunum,
 gjördu lýsingu, skal fyrir þessi sín tvö
 framin dulsmál, hver það hid þridja
 misþenkta kann ecki annad enn qualifi-
 cera, missa sína hönd og höfud, og hvort-
 tveggja uppsætjast á stjaka.

Actum ut supra.

L. A. Thódal.

D. Stephánsón.	S. Sölvason.
M. Ketilsón.	J. Eggertson.
L. Gudmundson.	B. Schéring.
S. Finneson.	M. Gylason.
J. Arnórson.	H. Þorgrímsson.
J. Jónsson.	J. Arnórson.

NUM. VII.

Sama dags eptirmiðdag mætti fyrir Þfir-rettinum
 tilskickadur Astor í Margretar Gudbrandsdóttur
 dulse

dulsmáls söl, Söslumadurinn í Hrafnar, sölu J.
 Arnórsson, sem framlagdi Yfir-rettar stefnu, með hverri
 innstefnast þeir yfir Delinqventinden affögdu Hjerads og
 Lögþingis dómar, sá fyrri til Skærpelse, hinn til stad-
 festingar, stefnan lesin og mærkud lit. A. Því næsti
 framlagdi Aktor Hjerads og Lögþingis dóma í málinu;
 með þeim fyrri er Delinqventinden Margret dæmd að
 erfida sína lífs-tíð í því íslenska Fulkhúsi, með þeim
 síðara að missa sitt hofud með eggji, m. v., sem Þró-
 sessarnir með sér bera, lesnir og mærkadir lit. B. Aktor
 uppástendur, að Delinqventinden dæmist frá lífinu, eptir
 Ml. 6: 6, 7. Delinqventindens Defensor, Söslumad-
 ur S. Þorgrímsson uppástendur þar móti, að þar séu
 engar ánægjanlegar röksemdir fyrir því, að Delinqvent-
 inden hafi barn sædt eður myrðt, utan hennar egin með-
 lenning, sem hann meinar ekki fullnóga, og vonar því
 að Lögmannsins dómur verði modereradur. Delinqvent-
 inden fyrir Rættinum examinérud, játar það sama, sem
 fyrir Lögþingis-rettinum, en leggur það til: að Gunn-
 hildur húsfé móðir sín hafi farið heimanad með sér þáng-
 ad, sem hún sæddi barnid, skipað sér að farga barninu
 og hæl sér þar til lafs, og borid það frá sér ofan í lónid;
 og á heimleiðinni hafi hún sagt sér, að biðja sig að fara
 eptir yfirsetu-konunni, sem þá hafi komid. Partarnir
 kváðnst ekkert meira hafa að framsæra, hvors vegna ept-
 ir þessum frágumstæðum sjeð svolátandi Yfir-rettarins
 Alyftan:

Yfir-

Yfir:rétturinn finnur naudsynlegt, að
Gunnhildur Jónsdóttir á Dyrhól-
um og Ingvaldur Gudmundsdótt-
ir yfirsetu kona á Vestmannaeyjum,
sem vitnad hafa í þessu máli, máti fyrir
landsins Yfir:rétti nærstkomandi ár 1775,
til nýrrar Examination og Konfrontation
med Delinquentinden Margrétu Gud-
brandsdóttur, fyrir hversra ferd hínagad
viðkomandi Shlumenn ega að gjöra fore-
nóden Anstalt, þá einnig endilegur dómur
verdur assagdur yfir Margrétu Gud-
brandsdóttur; á meðan á hún að vera
í forsvaranlegu vardhaldi Raupmannsins í
Vestmannaeyjum á Tufthús-Rassans
kostnad.

Actum ut supra.

L. A. Thódal.

D. Stephánsen.	S. Solvasen.
M. Rétileson.	J. Eggértson.
L. Gudmundsson.	B. Schéving.
S. Finnsen.	M. Gíslason.
P. Arelson.	B. Jónsson.
J. Jónsson.	J. Arnórson.

NUM. VIII.

Sama eftirmiðdag mætti fyrir Vfir-rettinum Kull-
mektugur þessi almennilega Handels-Kompagnies, Hans
Lindberg, og framlagði Vfir-rettar síess af 5ta Mai
p. á., með hvörri þessari Söslumadur M. Ketilsön
og Lögþingisfrifarinn S. Sigurðsson, til að forsvára
þeirra, þann 12ta Octóbr. 1773, affagða Kommis-
sions dómi og brúlabann umgáing, í einni, af Landfógeta S.
Magnússyni, móti nefndu Kompagnie, höfðadri sök,
reisandi sig af meðhöndlun þeirra ogíu Janrettinga í
Reykjavík, með fleiru þar að lútandi; með sömu síessu
er og síessdur Landfógetinn S. Magnússon, til að for-
svára sína Action í nefndri sök, og framleggja sína full-
mákt. Af síessnunni eru 2 samhljóðandi Gjenpartar,
hvorra sá-tini þessir angloftur verid Landfógeta S. Magnú-
ssyni og Söslumanni M. Ketilsyni, og sá annar
Lögþingisfrifara S. Sigurðssyni, sem þeirra uppá-
skriftir söna; hún upplestin áteiknast lit. R. Söslumad-
ur M. Ketilsön máttir uppá eginu og Med-kommis-
sarii vegna, eftir hafandi fullmákt, og framlagði innlegg
undir Lögþingisfrifarans nafni af 1ta hujus, hvor inni
haun prótesterar að sökin fyrirakist, svo sem hún sortere
undir Hærsta-rett, og færir þar til aðstíllanlegar For-
ordningar og Rescript; þad lesid og markad lit. B. Ann-
að innlegg framlagði Söslumadur M. Ketilsön unde-
ir sínu egin nafni, af 25ta hujus, sömu meiningar og
iunir

innihalds, sem það fyrra, það lesid og markad lit. E. Procurator S. Lindberg uppástendur í fróptugasta máta: að sökin verði fyrirtekin, í Folge den udtagne Steening og dens Præliminaires Poster forsi paakjendte, áður enn þofud sökin fyrirtektist.

NUM. IX.

Þann 28da Júlí kom fyrir Yfir-rettinn Procurator S. Lindberg og framlagdi innlegg af dags dato, hvorinn hann uppástendur: að sökin eigi og megi af Yfir-rettinum fyrirtektast, sem innleggid framar útvisar, lesid og markad lit. D. Eshlumadur M. Retilsson mætir einnig, og refererar sig til þess, af honum í gjær framlagda innleggs, og pótesterar að sökin verði fyrirtekin, svo vel þess vegna, að það sé ein Kommissions sak, sem ekki fortæri undir þenna Rett, sem og hins, að hún hafi nú fengid allt annad form enn hún hafdi, þar Kompagniet sé nú afgengid, og Hans Kongl. Majst. kominn í þess siad, og honum yfirdregnar þess Effecter og eiginndómur, hvar um sökin handli. Undir nefnt innlegg Eshlummanns M. Retilssonar skrifar nú Landfógetian sitt nafn, og erklærar þar með sitt Paastand í sökinni að vera það sama; hvar uppá Eshlumadur M. Retilsson bidur um Yfir-rettarins Urskud, sem fiell svoleidis:

Yfir-retturinn ákttur, ekki Eshlummanns M. Retilssonar og Lögþingisstrifarans S. Sig:

Sigurðesonar Exceptiön svo grundada, að hann þess vegna þekki sig midur competent til að dæma í þeirri hér nú innstefndu, og af þeim, sem Kommissariis uppáðæmdu sök, enn þeim sökum, sem frá Lögþingis-réttinum verða fyrir Vfir-réttinum innstefndar, þar hvorgi finnst af Hans Majestet allranádugast befað, að Kommissions-dómar skuli ganga Vfir-réttina fyrir þí, miklu heldur, eptir samanburði við Norðu-Lög, hvorra modo procedendi er með kóngl. Rescripti af 19da Febr. 1734 befað að fylgja hér í landi, er auðsætt, að Appell frá bevilgadra Kommissariers dómum, má stíla til landsins Vfir-réttar, eins og í Norvegi er brákanlegt til Over-Hoff-Retten, þar báðir þessir Réttir eru á báðum stöðum sú þriðja Instance, fyrir hvorra Vfir-dómara, svo vel sem bevilgadra Dómara Affigter ega að innstefna, svo sem það og vildi vera iðjarverð og Réttinum til ansvars, ef hann uppá svoððan Exceptiön skyldi afsísa einum Citant og hindra hann frá að sækja sinn rétt fyrir land-sins Vfir-rétti, sérdeilis, ef sökin kanni vera af því ásigkomulagi, að hún þyrsti nauðsynlega að nýju ransakast edur upplýsast hér í landi, sem án efa í þessu tilfelli, svo vel sem og, að facilitera landsins innbyggjurum þeirra rétt, hefir mátt vera Scopus til Vfir-réttarins Stíf-telses; enn framar vita menn, að Handels Kompagnienu var allranádugast eptirlátid, sem eitt sérdeilis Privilegium, eptir þess þar um gjordri

gjörðri allraundirdánugustu Ansögn, ad fá
hér í landi síðast affaadi Kommissions dóma-
ur, í þeirri svo fölludu Konfiskations sök, mætti
directe verda innstefnt fyrir Hans Majestets
Hærsta-rétt, sem hefði verid stór óþarfi, ef Vfir-
rætturinn hefði ekki átt ad álltast fyrir þá
nærstu Instance fyrir ofan bevilgadar Kom-
missioner, og kemuressi Exception Réttnum
því heldur undarlega fyrir, sem Landfögeinn
og Skilumadur M. Retilason hafa fyrir
Fullmæktugaun, sjálfir látið Vfir-rættar stefnu
tataka, í nefndri Konfiskations sök 1772, og
hafa angífa viðkomendum, enn og svo eptir
það þeir fengu ad vita, ad hán, eptir allra-
nádugustu Bevilling, mátti innstefnast fyrir
Hærsta-rétt; ad hverju athugudu ályftast:

Kompagniets Fullmæktugur Hans
Rindberg, hefir ekki einungis réttilega
innstefnt nú fyrirhafandi sök fyrir Vfir-
rættinn, heldur álitst hann þar til fullkom-
na Anledning hafa hafa, svo vel í tilliti
til þess gengna Procédeure, sem dóms í
sökinni, eptir stefnunnar tilvísun.

Hvad þeirri annari Exception þar á móti
viðskur, þá er sláttanlegt, ad Hans Majest.
muni uppá einhvörn máta hafa antefid Inn-
rættungarnar, þar þær, eptir þess konúnglega
Rentukammers budi skulu nú besigtast eins og
adrar Effecter, sem Kompagnietu hafa tilheyrt,

Þótt ecki viti menn, með hvaða fjorum hodd-
 ann er skæð, jafnvel þótt menn finndi sér, að
 Hans Majestet hafi að öllu leiti stíðid Kom-
 pagniet við Innréttingarnar, svo vel sem þau
 Önera og Bligter, sem þeim fylgja, selgelig
 einnig við þennann Prócess. Da með þó
 Hans Majestet, með þó að taka Innrétting-
 arnar til sín, væntanlega anssest að ega allt
 það í Innréttingunum, sem Kompagnietu áð-
 ur tilheyrir hefir, sem er víst þeirra mikill part-
 ur, hvar af fylgir, að Landsfogetinn kynni an-
 sjást að vilja særa þessa sök fyrir Hans Ma-
 jestet, sem stærsta egara Innréttinganna, móti
 Hans Majestet hálsun; þá í mangel af part-
 anna skirri undirrettingu hér um, er þeir hafa
 ecki gæfa kunnad, álitur Vfir-rétturinn í þessu
 tilliti varlegast:

Ad útsetja sökina til nærstkomandi árs,
 þá menn vænta að fá fullkomna vissu um,
 hvornig með hana og hennar Procèdeure
 egi að hændla, hvort heldur uppáðæmast
 fyrir landsins Vfir-rétti, edur Hans Maje-
 stets Hærsta-rétti. Imidlertid reserveres
 saavel Kompagniets sem Landsfogetans og
 Kommissariernes réttur hvors til annars,
 sem skal vera ópræjudiceradur, og þeir
 skyldugir hér að mæta edur mæta láta,
 með authentique upplýsingu hér um, þá
 þessi

Þessi söl kemur aptur fyrir þennann Þfir-
rett.
Actum ut supra,

L. A. Thódal.

D. Stephánsón.	S. Sólvasón.
B. Markúsón.	J. Eagertsón.
P. Arelson.	B. Schéving.
S. Finnsón.	M. Gíslason.
J. Arnórson.	H. Þorgrímsson.
B. Jónsón.	S. Sigurðsón.

— — — — —

Ánnó 1775, þann 22ann Júlí, var
Þfir-rétturinn settur, undir Præ-
sidíó Stiptamatmanns L. A. Thóðals,
med undirskrifudum Ásessorum.

NUM. I.

Mætti fyrir Þfir-rettinum, eptir hafandi fullmakt,
Sóslumadurinn í Arness-sýslu S. Finnsón, og fram-
lagði Þfir-rettar stefnu af 25ta Júlí 1774, útgefna Pró-
fastinum Vigfúsi Jónssyni í Sýtarðal, med hvorri
innstefndir eru fyrir þessa árs Þfir-rett: 1.) Lögmadur
S. Sólvasón, til að forsvara sinn, þann 13da Júlí
næstl. árs, ássagða Lögþingis dóm, med hvorjum hann
hafi

hafi við mælt þennu þá sök, sem Þorkell Sigurðsson hafði sett í Gveidarvatns læk. 2.) Söslumadur S. Þorgeirsson til að framleggja sína meðdómsmanna fullmækt, og að forsvara sinn ássagða Hjeradsdóm í sökinni. 3.) Þorkell Sigurðsson til að forsvara sína Action í málinu; stefnan upplest á áteiknast lit. A. Lögmadur S. Sölvason framlagði Exceptions innlegg, hvor inni hann prótestarar Prófastinn, svo sem *Actorem incompetentem*, móti hvorjum hann aldrei dæmt hafi, upplest og áteiknad lit. B. Söslumadur S. Þorgeirsson framlagði og innlegg, hvor með hann prótestarar móti Prófastsins Action, svo sem hann se sökinni óviðkomandi, og þar hjá legaliter inhabilis Actor, m. v.; það upplest áteiknast lit. C. Þorkell Sigurðsson framlagði og svo innlegg, prótestarandi þar með Prófastinn, svo sem geistlega persónu, sem ekki megir befatte sig með verdslegar sakir, 1c. upplest og áteiknad lit. D. Hjer uppá repliquerar Söslumadur S. Sönnsson, að Prófasturinn se eigari Skidshólta lands, og hafi því fullkominn rett til að sækja þessa sök; framlagði þar hjá Exceptions innlegg, hvor með hann átelur Formalia Prócessins í Hjeradi, og uppástendur að það í sökinni fyrir Hjerads- og Lögþingis-rettinum passerada og dæmda, verði dæmt og ályktad sem ógyldt; upplest og áteiknad lit. E. Hjer uppá begierdu Partarnir sameginlega Þfir-rettarins úrskurd, sem fjell svo látandi:

Yfir-rétturinn dlistur Prófastinn V. Jónson fyrir Actorem competentem, sem hafi haft mindugleika til að innstefna Lögmannsins dómi, viðvitjandi hans eignar-jörðu Skidsholtum, fyrir Yfir-réttinn.

Var svo upplestin Hjerads Acten í þessu máli, í hvors slúttningu Lögmaðurinn hefir confirmerad Eshlumannsins dóm, upplestin og áteiknadur lit. G. Eshlumadur S. Finneson framlagdi innlegg, hvar inni hann uppástendur og vill bevísa, að sú umþætta stífla hafi verið löglega burttrifin, sem það framar útvisar, upplesid og áteiknad lit. G. Þorkell Sigurðsson framlagdi og innlegg, hvar með hann vill demonstrera, að hann hafi rettilega stíflað, m. v., sem það með sér ber, upplesid og merkad lit. G. Vidara sögdust Þartarnir ecki hafa að framsæra, var því sokin til endilegs dóms uppletin, og af Yfir-rettinum afsagdur, svolátandi:

Sá svo kalladi Hreidurs-veitursturður, sem rennur fram úr Hreidurs-vatni, má ecki né skal hér eptir stennmast framar enn svo, að Skidsholta engi taki þar við engann skada, eptir Alstedis dómi Eshlumannsins H. Þorgrímssonar af 16da Apr. 1773, sem hér með er stadfestur, en Lögmannsins

síns dómi fráfalið, og allar bætur, sem hafa reist sig af þessu máli, samt Prócess umkostnadur fyrir öllum réttum, uppháfinn. *Actum ut supra.*

L. A. Thódal.

D. Stephánsón.	B. Markúsón.
J. Olafsson.	M. Olafsson.
D. Schéving.	J. Arnason.
G. Runólfsson.	L. Gudmundsson.
J. Jónsson.	J. Jacobsón.
J. Arnórsson.	H. Bjódalín.

NUM. II.

Þann 25ta Júlí að Yfir-rettinum settum, mætti Sýslamadurinn í Haffardar-sýslu J. Arnórsson, sent tilfickadur Aftor í dulsmáls-söl Margretar Guðbránds dóttur, og begierði, að það hjer í fyrra afsagða Yfir-rettarins Affigt, mætti upplefast, að hvörpa gjörðu Delingventinden var fyrir Rettinn inakollad og examinerud, og stendur hún að öllu leiti við sína í fyrra hjer fyrir Rettinum gjörda löfingn, svo vel í tilliti til ens framda dulsmáls, sem Gunnhildar Jónsdótturs medvitund þar í og Tilskondelse þar til. Eftir Yfir-rettarins Affigti mætti nefnd Gunnhildur, sent fyrir Rettinn inakollad og examinerud, fyrst út af fyrir

fig, og þar nærst med Delinqventinden konfronterud, þórnæitar öllum þessarar framburdi og löfingu, um meðvitund hennar í því framba dulsmáli; segist hún aldrei hafa til þess vitad, að Delinqventinden hafi óljet vrid, miklu síður að hún hafi barn af sér fædt. Vel segist hún, eptir bön hennar, hafa farid eptir yfirsetu- konunni, en þó aldrei getad innbirlad sér edur trúad, að hún þess með þyrsti, og þar fyrir sagt til yfirsetu- konunnar, hvort henni litist ekki sem sér? nefnilega: að láta eðert bera á Delinqventindens löfingu, svo lengi ekki yrði meira af fyrir heuni, og her uppá band hún sinn eid, og vildi eðert framur meðfenna, og enga frelari upplöfingu gefa. Yfirsetu-konan Ingvöldur Gudmundsdóttir mætir hjer ekki, heldur lætur fram- leggja 2ja manna vitnisburd um veikleika sinn og van- burdi til að geta komist hringad á Lögþingid, þórrar nákvæm Examination Yfir-rettinum álisti naudsynleg, eptir því af honum nærsliðid ár þar um gjörda Af- sigti, áður enn noður endilegur dómur verður affagdur í hófudsfönni, hvar um Stiptamtniaturinn losar að seje fornöden Foranstaltning og Ordre til Eðslu- mannins í Rángárvala-sösla, innan þórrar hún uppiheldur sér.

Altum út lápra.

E. A. Thódal.

D. Stephánsón. S. Sölvason.
J. Blafsón. M. Blafsón.

D. Schéving.	J. Arnason.
G. Runólfsson.	L. Gudmundsson.
H. Jakobsen.	J. Jakobsen.
S. Finnsen.	J. Jónsson.

NUM. III.

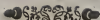
Pann 26ta. Júlí mætti fyrir Vfir-rettinum Söslumadurinn í Rjófar-shölu G. Runólfsson, og framlagdi Stiptamtmannsins Authorisation til sín, uppá Hóudluunarinnar vegna, að framleggja í Vfir-rettina þau ianfendn ianlegg og Dólmument, vidviltjandi þeirri svo kólludn Jannrettinga-söl, sem Landsógetinn S. Magnússon hefir anlagt móti því seinasta almiennilegt Handels Compagnie, hvor söl, vissra orsaka vegna, var af nærsfildins árs Vfir-retti uppsett til þessa árs Vfir-rettar; Authorisationen upplestin og áteiknad lit. B. Því nærst var framlegd Copia af Overstatte Directionens brefi til Handels Directionen, hvor inni hún gefur þessari til kynna sína meinsögn um það, að sölin megi hafa sinn framgáng fyrir Vfir-rettinum, samt að Handels Directionen vildi meðdeila nefndum Retti nauðsynlega Upplýsingu um þá Forandring, sem er skedd med Compagniet, sem það vidara med sér ber; upplefid og áteiknad lit. B. Begierdi svo Söslumadur G. Runólfsson, að upplest mætti af Protókollnum sú Vfir-rettarins Decision, sem í fyrri var affögð. í þessu

Þessi máli, svo vel sem sú af Prófúrátor S. Lindberg undir 5ta Maí a. p. til sama Rettar úttefna hafa, bestaende af 5 prajudicielles Exceptioner. Ad þvi gjördu, framlagdi Sýslumadur S. Rímólfsson innlegg undir Prófúrátor S. Lindbergs nafni, hvort í stefnu-póstarnir eru ydermere forklarede og upplýstir, same begjert og uppástáðid, ad þeir verði af Þfr-rettinum uppáðæmdir, áður hófud-sökin se fyrir-tefna. Innlegginnu fylgja 3 B lager lit. A. E. D. Þad upplefid áteifnað lit. C. Endilega framlagdi Sýslumadurinn eitt bref frá Handels Directionen, dat. 15da Maí h. a. til Landsógetans S. Magnússonar, hvort í Directionen proponerar honum ad gefa sitt loford um þad, ad framkoma ekki med önnur vitni edur bevisningar í sökinni fyrir Þfr-rettinum, enn þar, sem áður hafa produceradar verid fyrir Commissionen, þar ed frá þeirra álfa fluli ekkert nýtt framkoma, ad undanteknum 3 Dókúmentum, sem þar í eru nafagreind, med uppá-teifnaudu Landsógetans spari; Dókúmentid upplefid og áteifnað lit. D. Innlegg framlagdi Landsógetinn, sem replique uppá Prófúrátor S. Lindbergs her ad fram-an mentionerada Exceptions innlegg, hvorju ad fylgja 3 Bilager sub. No. 1, 2 og 3, upplefid og áteifnað lit. E. Hjeradanki uppástáð Landsógetinn munnlega, ad Formalia sakarinnar þvæsti Retturinn ekki svo stricte ad álita edur undirsækja, heldur fyrirataka hennar hófud-pósta undir endilegann dóm, hvad ed væri allra þid,

Yomenda sameginleg óst og vilji. Commissarierne af Rættinum upphröpadir mæta ekki edur nokkurr þeirra vegna, hvar til Landsþógetinn kvæðst ekki heldur nokkra Fullmakt hafa, hvørs vegna Sþslumadur G. Rúnólfs-son var eptirspurdur: hvort hann vissi nokkud til, að þeim hefði verið til vitundar gefið, að þessi sök ætti hjer að fyrirfallast? hvar til hann svaraði: að þar til hefði ekki tími verið frá þeim 19da þessa máns., þá Dólu-mentin fyrst komu honum til handa, til þess 22ars, hvort vegna hann innstillede til Rættens Betænkning, hvort honum þóðnadist að fyrirleggja þeim her að mæta til næstkomandi árs, eptir því þar væri sett í Rætt móti þeim uppá bætur og Satisfactions Erlæggelse, með hvort Opsættelse hann, uppá Handels Directionens vegna, sögðist vera ánægður. Hjer uppá fjell þvilif Vfir-rættarins ályktan;

Þar ed Vfir-rættinum var næstlidid ár óljóst, hvort þessi fyrirhafandi sök, skyldi eptir þeim í M. fyrirskrifada réttargangs máta afgjörast fyrir landsins Vfir-rætti, edur Hans Konungl. Majestæt, sem hafði tekið móti þeim íslendsku innréttingum af Handels Compagnien, mætti þóðnast ódrúvisi að láta með hana høndla, hvar um engin undirretting er til Vfir-rættarins heldur innkomin, fyrr enn þann 19da hájus, þá funnu Commissarii, Sþslumadur M. Ketilsson og Lögþingisfrifarin S. Sigurðsson ekki heldur að vita, uppá hvörn

hvorn fót sokin skyldi takaft edur forfølges,
 fyrr enn þeim hefði það áður verið til vit-
 undar gæfið, hvað ómögulega hefði þessi kunn-
 ad frá þeim 19da til þess 22ars þessa mán.,
 þá Vfir rétturinn var settur. Rétturinn álit-
 ur þótti ekki vel gjolegt, að kenna uppá þær,
 af Prócurator S. Lindberg, gjordu Excep-
 tiones præjudiciales í því af Shlumarmun-
 um G. Runólfssyni framlagda innleggi, fyrr
 enn Commissarierne, sem hér eru nú ekki ná-
 lægtr, hafa fengið vitneskju um, að þeir eigi
 hér til sakarinnar að svara, saavelkom og,
 hvað Prócurator S. Lindberg hefði sett í
 rétt þeim á móti, sem miklu framar angengur
 og graverar þá, enn Actorem sakarinnar, Land-
 sögetann S. Magnússon; Shlumadur G.
 Runólfsson upphæfendur ekki heldur, uppá
 Handels Directionens vegna, sem nú lætur
 fara sokina móti Landsögetanum, að Commis-
 sarii seu dæmdir fráverandi og basoitandi, ed-
 ur þeim sé betekid að framkoma með sitte for-
 svar móti Prócurator S. Lindbergs þeim á
 móti gjordu Brettesættelser, svo sem það ekki
 heldur kanni vera nekkurr skadi fyrir Handels
 Directionen, þótt málið verði upplétt til næst-
 komandi árs, og Commissariiis, ásamt öðrum
 viðkomendum, þá fyrirlagt að mæta fyrir Vfir-
 réttinum, og til sakarinnar svara; Landsöget-
 inn og Commissarii konnu þá og heldur sam-
 eginlega tiltalast og svara fyrir sínar gjordir í
 þessu máli, frá fyrsta til síðasta. Og uppá
 það,

Það, að enginn viðkomandi þurfi yfir klaga; að þeim sé betekinn réttur þeirra edur forsoar í sökinni, sem er af svo miklu verði;

Þá fyrirleggst hér með máleptunum og Commissariis, að mæta fyrir landsins Ríks-rétti, þann 18da Júlí næstkomandi árs, með sínar Trettesættelser og tilsvar í sökinni, þá ekkert víðara Udsættelse edur fleiri Sores læggelser kunna væntast eptirlátin, heldur skal þá, eptir sem álitst fyrir rétt og löglegt, dæmt og affagt verða. Þetta Sore læggelse á lögformlega að auglhfast Shlusmanninum M. Rétis syni og Lögþingi ískrifaranum S. Sigurðes syni.

Actum ut supra.

L. M. Thódal.

D. Stephánsen.	S. Selvasen.
B. Markússon.	J. Olafsson.
D. Schéving.	J. Arnason.
L. Gudmundsson.	H. Jakobsen.
J. Jakobsen.	S. Finnsson.
J. Arnórsson.	J. Jónsson.
H. Þorgrímsson.	

Ánnó 1776, þann 25ta Júlí, var
 Yfir-rétturinn settur, undir Præ-
 sidió Stiptamtmanns L. A. Thóðals,
 með undirskrifudum Alesessorum.

NUM. I.

Mætti fyrir Yfir-rettinum, eptir hafandi fullmakt,
 frá Eshlumanni S. Jakobsyni, Jón Jónsson á
 Gróustöðum, í einni Rettarspillirs söl, millum nefnds
 Eshlumanns, og Eshlumanns M. Ketilssonar; full-
 maktin upplestin og merktud lit. A. Því nærst fram-
 lagdi J. Jónsson Yfir-rettar stefnu í sokinni, út-tefna
 af Eshlumanni S. Jakobsyni, yfir Logmanns S.
 Svloasonar dómi og Eshlumanns M. Ketilssonar
 Aetion í sokinni, lesin og merktud lit. B. Enn þá
 framlagdi J. Jónsson Hjerads og Logþingis Aeta gengna
 í þessari söl, sem upplestin merktud lit. C. Þar með
 folgdi innlegg undir Eshlumanns S. Jakobssonar
 nafni, af Sta hájns, þvar í hann yðerniere forklarar
 þefna-postana, samt framfærir sitt Þaastand; innleggid
 lesid og merktud lit. D. Eshlumadur M. Ketilsson
 mætti eptir þefnanni, og framleggur innlegg, þvar í
 þann demonstrerar Eshlumanns S. Jakobssonar veigr-

un-og undandrætt í því að dæma í málinu, uppástandur þar hjá, ekki einungis dómsins staðfestingu, heldur og að sami, í tilliti til bóta og Satisfaction verði skjærptur; innleggid lesid og markad lit. E. Lögmaður S. Sólvason mætti einnig, og uppástóð munnlega; að sinn dómur í sökingi væri svo moderat, að Eshlumadur S. Jakobason hefði enga orsök haft til að uppátala hann, svo sem hann til datumi hafi enn þá ekki bevísad sín angefnu forsoð ad dæma í sökingu á þeim af honum tilsettum þingdögum; uppástendur þessi vegna fullkomna Satisfaction af Eshlumanni S. Jakobssyni, fyrir óþarfa og ósöglega innstefningu. Þártarnir adspurdir: hvert meira hefdu að framsæra? svöndu: nei! var því sokin til dóms upptekin og svolátandi assagdur:

Jafnvel þó Vfir-rétturinn finni þessa sök af svoðdan ásigkomulagi, að eðknanna Margrétar Pálmadóttur og Solveigar Bjarnadóttur tilsetti Lögmaður, Eshlumadur M. Ketilsson, hefði haft alla orsök til, að innstefna þeim þar í gengna Loophingis dómi til Skjærpelse fyrir Vfir-réttinn, sem finnur Eshlumannis S. Jakobasonar unigang þar í öldungis óforsvaranlegann í því, að forsömaréttarhald og vitna afheyrslu í sökinni eina tíð eptur adra, þeim til stórs flada og kostnadar, hvors vegna hún einnig enn þá er óafgjord, og hlýtur með nýjum kostnadi ad fyrirakast á móti

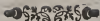

móti þeirra Kontra-portum, edur þær, að öðrum kosti, tapa málinu; þá kann þó ekki Vfir-rétturinn að skjera fyrirnefndann Lögmannsins dóm, svo sem í þessum pósti ónnstefndan, heldur lætur hann standa við fulla makt, svo vel í tilliti til þar inni dæmdra bóta af Shlumanni S. Jakobsyni til Jústits-Rassans, sem Omkostningar til Shlumanns M. Kétils-sonar; að þessum keingumstæðum nákvæmlega adgættum, dæmist rétt:

Shlumadur S. Jakobsen skal, fyrir ógrundada innstefningu Lögþingis dómsins til þessa Vfir-réttar, samt þar af fljótandi kostnad fyrir Lögmann S. Solvasen og Shlumann M. Kétils-son, betala, til ens fyrra 6rdli., og til þess síðara 4rdli. Eróner, samt fyrir grófar Expressioner í innleggjum móti Lögmanninum og Shlumanninum, bæði fyrir Vfir- og Lögþingis-réttinum, til Jústits-Rassans enn þá 2rdli.; hverjar bætur skulu luktar vera til viðkomenda, innan nærstkomandi Michaelis messu, undir adsör og Execútson ad legum; þar á móti stendur eckjunum

S 2

frítt

frétt fyrir að láta löglega innstefna þessari sök, til nýrrar ransóknar í Héraði eptir egin velpóðnun. *Actum ut supra.*

L. H. Thódal.

D. Stepháneson.	B. Markússon.
M. Olafsson.	P. Þorsteinsón.
G. Runólfsson.	L. Gudmundsson.
J. Eggertsson.	B. Schéving.
S. Finnsón.	M. Gíslason.
J. Arnórsson.	B. Jónsson.

NUM. II.

Þann 26ta Júlí mætti fyrir Þfir-rettinum Eðfu-
madurinn J. Arnórsson, uppá Presíðs Aena Þór-
arínssonar vegna, og framlagði Þfir-rettar stefnu; með
hversri stefnið Vice-Lögmadrinn J. Olafsson og
hans Bisiddere, til að forsvara eitt Interlocutorium,
Aafeds Forretning og dóm, affagt í landaþrætu-máli
millum Presíðs, sem egara af Garastóðum, og Sig-
urðar Jónssonar Proprietær til Blambra; stefnan
lesin og mörkud lit. H. Vice-Lögmadr J. Olafsson
mætti fyrir Exceptions innlegg, mótt stefnuanni, sem of-
seint, og eptir dómsins afflæðin fatalia appellacionis,
úttekinni, og begierir þess vegna henni se affóðad;
upplefid og markad lit. B. Sigurður Jónsson
mætti

mætir einnig fyrir inlegg, af sama innihaldi og Exception, sem það fyrra, lesid og markad lit. E. Söslumadur J. Arnórsson repliquear hjer uppá, að þetta se ekki, edur kunni að álitað fyrir annað enn útslugt-ir, og bidur aðgætað megi RL. 1:6:12. Hvar uppá Þfir-retturinn þannig ályktadi:

Sökinni er löglega og í tíma inn-
stefnt, eptir RL. 1—6—12, hvørs vegna
hán skal hér fyrirakast.

Frankom svo inlegg frá Extra-lögþingis-rettar-
ins Bisdde, hvori þeir uppástanda kost og tæringu
af Prestinum; lesid og markad lit. D. Aftor fram-
lagdi Hjerads og Extralögþingis Prócessa og dóma í
málinu; með þeim fyrra er þrætu-teigurinn tildæmde-
ur Sarastþdum, en með þeim síðari er hann tilkend-
ur Alþimbrum, sem þeir frammar með sér bera, upp-
lesnir, með sinum 6 fylgiskjolum, og markadir lit. E.
Þot nærst framlagdi Aftor 2 inlegg, undir nafni
Prestins A. Þórarínssonar; það fyrra er undirrett-
ing um sakarinnar Tildragelse og Sammenhæng, hvort
hú að fylgir eitt þingsvitni af 14da Aug. f. á. nu það,
að jörðin Sarastadur hafi verid upphodin, en enginn
hana taka viljad; uppleid og markad lit. F. Það
annad eru Prestins Invektiver á móti Vice-Legmann,
sins dómi og aðgjörðum í málinu; það lesid og mark-
ad lit. G. Aftor uppástóð enn frammar og setti í rett-
munnlega: 1.) Ad Vice-Legmadur J. Olafson, dótt-

ur-ingdur sál. Sýslumanns B. Saldórs-sonar (hvort
 sakianni óvildkomandi, þó með 2ur myndugum innlegg-
 jnum fyrir Hjerads-rettinum, hefir í ákjesd villad hana
 afbaka) hafi gjort sig, fyrir fylgi með Sigurdi Jóna-
 syni á Blómbrum, hærst grunsamann, með því að
 nafngesa í málverkli landanna, Blambra-ás á Þrætu-
 teignum, eitt ornesni, sem aldrei finnst uestat í heila
 Prócessinum, en útiláta eitt annad virkilegt ornesni
 nedarlega á Þrætu-teignum, lengst burt frá Sarastþór-
 um, Sarastada-holt, er 2 skirir vitnisburdir nefna
 útfryðilega, hvort ed tilbifar ad Sarastadir egi þar
 land, og p. consequens allann Þrætu-teiginn. 2.) Hof-
 ud grunbvöllur, á hvorjum Vice-Lögmadurinn grundi
 sinn dóm, se Gudmundar Grímssonar framburdur
 eda munnmæli, útsagt utan rettar, en innfært daginn
 eptir í Prócessinn, sem aldrei er svarid fyrr edur síðar,
 heldur hefir hann einungis eidfest það, hann ad und-
 anfernu vitnad hafdi, og er allt annad Flóakots bygg-
 ingu óvildkomandi. 3.) Fyrsta Extralögþingis dómur
 sinn hófud-atridi og ornesni, Blambra-flói; Þrætuparr-
 urinn nefnist svo hvorgi í Hjerads eda Extralögþing-
 is Alfterne eda Vilagerne, er því uppdiktad, og þed-
 janlega samaslags sem Blambra-ás og Blambra-á,
 sem heitir Sarastada-á ad form og nhju frá því
 Þrætu-teigurinn og það eginlega Sarastada land liggur
 við hana á báðar síður. 4.) Af lög-gyldum bevísing-
 um og eidfestum vitnisburdum Gudmundar Grím-
 sonar

sonar og Þórdar Erlendssonar er það hlárt, að
hósti á hinsann hátt nje yduglega hefir þeimíng
og þræta legid á þrætu-teignum, hvørs Vice-Lög-
mannsins dömsslúttning vænisi, heldur þafa Zarastadir
hann, med laglegri hefd, undir sig lagt. Ad sidsur
framlagdi Aktor kostnadar-reiskning í máliu, undir Prest-
sins nafni, uppá 31 rdl. 5 mk., sem hann uppáþóð Vfir-
retturinn vildi tildæmia kontra-partana að borga sinu
Principal; hann upplefinn og markadur l. t. H. Meira
qvadst Aktor efi þafa fram að sara, og innliet sofina
til endilegs döms, er svolátandi var assagdur:

Það er med einni, héc fyrir Vfir-rettinu
framlagðri Róptu af gömlu kaupbréfi á Mem-
brana, sem verid hefir med 4um hángandi inn-
siginu, verificeraðri af Antiquario Jóni Olaf-
syni og Linari Nikólaussyni, gottgjört, að
Jordunni Zarastöðum hefir þá verid eignað
land allt til þessara um-merkja: allur hálfar
dalurinn framundir Midtúngu, og í þann-gard,
sem liggur undan Márstöðum, og ofan í vatn,
fyrir nordan Djúpulág; en á milli Zara-
stada og Þverár, úti Digrabamar, og sjón-
bending ofan í læf þann, sem fellur í stoði fyrir
utan Grillir, þar sem læfirnar koma saman í
túnguspordinum, og ofan í Steinsholt; þáð-
an og ofan í vatn móts við sunnanverðri Brúta-
nes; hvor af audsett er, að sá umþrætti og
enn þá kalladi Zarastada Teigur, hefir þá
legid undir jördina Zarastadi en efi Alombur,
eins

eins og það holt, sem nordantil er við Djápu-
lág, kallast enn í dag Harastada-holt; þar
ömuði finnst hværgi nefndur í Prócessinum, sá,
í Situations-kortinu nefndi Klambra-ás. Nú
öfanskrisaðra ornesna, sem aðgreina beggja þess-
ara jarða lönd hvort frá öðru, og leggja teig-
inn til Harastada, hafa 2 eidsvarni vitni og
noctir vinnisburðir gottgjort, að þetta þrætu-
land hafi árdululaust brúkad verid, af Har-
stada egendum og ábændum, en aldrei af
Klambra-mönnum, nema að því leiti, sem
peningur þeirra hafi á honum gengid að hyrdu-
um slægjum, og 1 eda 2 hestar heys hafi þar
þá flegur verid, sem hvortveggja gefur þeim
ecki nockurn eignar-rétt til þessa lands; dæm-
ist því rétt:

Sá svo kalladi Harastada-Teigur,
álfst ad hafa verid, og skal vera, æfinleg
eign Harastada upp hédan, hvörn full-
kominn eignar-rétt Harastada, á þrætu-
plátsinu, eckert skal veikja sú ástæða
Klambra egenda, að frá þeirri jörðu
hafi bygd verid hjáleiga, nordantil við
mærlin, er Flóakot skyldi heitid hafa,
hvað Sigurdur á Klombrum hefir
ecki funnad leglega að bevísa, enn fídur
sinn eda annara eignar-rétt til plátsins
edur

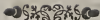
edur tóptastæðanna, né heldur, hvert
þar hefir lánga edur skamma stund bygd
haldist, edur nockurntíma ákomist. Er
svo sá assagdi Extra-lobþingis dómur,
af Vice-Lögmanni J. Olafssyni, í þessu
máli fráfalinn. Prócess umkostnadur
er, í tilliti til beggja partanna, upphaf-
inn; en til saksóknarans, Prestsins A.
Þórarinssonar, borgi Vice-Lögmad-
urinn 6 rðli. Eróner í Reparation, inn-
nærstkomandi Michaelis-messu, undir
adfor og Execútíón. *Actum ut supra.*

L. A. Thóðal.

D. Stephánsón.	G. Solvasón.
B. Markúsón.	M. Olafsón.
P. Þorsteinsón.	G. Runólfsson.
L. Gudmundsón.	M. Ketilsón.
J. Eggertsón.	B. Schéving.
S. Sínnsón.	M. Gíslason.

NUM. III.

Þann 27da Júlí mætti fyrir Þfir-rettinum Söslu-
madur S. Sínnsón, og framlagði Þfir-rettar siesau,
úlgesua Prestinum Gílla Olafssyni, með þóerri Lö-
gmadur

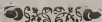
madur B. Markússon stefnist, til að forsvara sinn
 affagða Lögþingis-dóm, í einni festu-söl millnum Prests-
 hins og bóndans Þorkells Magnússonar, sem og er
 stefndur, að forsvara sína Aktión, með víðara; Söslu-
 madur S. Gunnisson er einnig stefndur, for Processens
 Skyld; Stefnan lesin og mörkud lit. A. Börn svo upp-
 lesin Hjerads- og Lögþingis-Akta í sokinni; með þeim
 fyrra er Presturinn frískandur frá, að borga festuna
 til Þorkells, en í þeim síðara dæmist hann að svara
 henni til bóndans, sem nefnd Akta frammar með sex
 færa, lesin og mörkud lit. B. Víðara framlagdist inn-
 legg undir Prestsins nafni, sem er Recension sakarinn-
 ar, samt hans ákjærur móti Þorkells og hans Pró-
 kúratørs, O. Sjaltalins Proceduri og umgáangi í söl-
 inni; lesid og markad lit. C. Annad innlegg frá Prest-
 innum var upplefid, hvær hann átelur Lögmannsins dóm,
 markad lit. D. Lögmadur B. Markússon mætir, og
 segist ekkert Paastand vilja gjöra í sokinni, en yfirlat-
 ur Rettinum að dæma í henni eptir Aktis og Probatís.
 Lögrettmadurinn O. Sjaltalín mætir eptir fullmakt,
 uppá bóndans Þorkells vegna, og uppástendur, að
 sínum Principal tildæmist sú umþrætta festa, og að
 hann megi afleggja sinn eíd í Hjeradi um festunnar
 upphæb, edur og jordin Slóagabl aptur til ábólis;
 prótestírar þar hjá, móti öllum nðjum Dókúmentum
 frá Prestsins síðu. Meira quádust partarnir ekki hafa
 að framsæra í söln edur vörn málsins, sem þess-
 vegna

vegna var til endilegs dóms upptekid, og hann svo látandi affagdur:

Uf þeim í Prócessinn innfærdu privat-
skrifum Shlumanns B. Sigurdssonar til
bóndans Þorkells Magnússonar, er audsá-
anlegt, ad þessi hefir fengid þeim fyrri, pens-
linga í höndur, er hann hefir ætlad til skyldi
bjóðast í festu fyrir Slóðagabl, árid 1759, en
hvað margir þessir peningar hafa verid, edur
hvort nokkrum afhendir, greina ekki, enn sidur
gottgjöra þessi bres; þad er þarámóti víst, ad
Biskup S. Jónsson, er hafdi þessa jorð, sem
Skálholts-stóls Deconomus, undir Forvaltn-
ing, hefir ekki viljad tilstanda, ad nokkra festu
hafi frá Þorkeli, edur Shlumanninum hans
vegna, medrekid, hvors vegna, þar loglegar be-
visingar í þessu máli vanta á Þorkells sidu,
Presturinn G. Olafson kann ekki tilðæmast ad
borga nokkud óvíst edur bágvardad átlag Þor-
kells til Shlumanns B. Sigurdssonar, heid-
ur hefir honum til ad upphisa og gottgjöra
sina forðring med loglegum bevisingum, og hefir
í þessu falli adgáang til Shlumannsfins erfing-
ja, sem eiga ad gjöra skil fyrir, hvað af þess-
um peningum ordid hefir, en Þorkeli, hvað
marga hann hefir til Shlumannsfins átlagt.
Þvi dæmist rétt:

Allt svo lengi þessi qvæstio prælimi-
naires er ekki afgjord, kann Presturinn

G. Olafsson ecki dæmast skuldugur,
noctra festu að útleggja til Þorkells.
Er svo Logþingis dótturinn í þessu máli
fráfallid, en Hérads dótturinn, Prócess-
kostnadar-laust, stadfestur.

Actum ut supra.

L. A. Thódal.

D. Stephánsön.	G. Seiváson.
M. Olafsson.	P. Þorsteinsön.
G. Runólfsson.	L. Gudmundsson.
J. Eggertsson.	B. Schévtung.
M. Gíslason.	J. Arnórsson.
B. Jónsson.	J. Jónsson.

NUM. IV.

Samma eptirmiddag settist Þhr-retturinn að nýja;
var þá fyrirtekin sú í fyrra uppfetta Margretar Guð-
brandsdóttur dulsmáls sök, og upplest það af Góðs-
manni J. Jónssyni telna Forhør í sökinni, sem ályft-
að var, að euga upplýsinga gjæft í málinu, framfar-
enn áður fengin var; Forhøret var auðkennt lit. E.
Delinqventinden fyrir Rettinn iunkollud og examina-
rud, stendur við sína, her fyrir Þhr-rettinum fyrirfar-
andi ár gjörða lýsingu, svo vel í tilliti til sinnar barns-
fæðingar og meðhöndlunar á því, sem Gunnhildar
Sif

Tillkyndelse þar til. Aktor Söslumadur J. Alenósson, uppkjendur: að Delingventinden verði dæmd, sem sú, er óneydd og víðvitandi hafi fargað sínu fóstri. Defensor, Söslumadur S. Þorgrímsson, refererar sig þar á móti til síns ádurgjörda Paastands í sólinni nesvil. að þar sé engar fullkomnar bevisingar, að hún hafi nokkurtíma barn fædt, nema hennar egin meðtæning; uppkjendur því, að hún dæmist í Tuktúshóð sína lífstíð. Meira höfdu Aktor og Defensor ekki að framfæra, var því í sólinni svólátandi dómur affagdur:

Margrét Gudbrandsdóttir, sem bæði fyrir Lögþingis og Yfir-réttinum hefir ætíð játad og medgengid, að hún, árid 1770, hafi fædt stúlkubarn með lífi í heiminn, í dulsmáli, það sama á háls skorid og kastad í lón nokkurt, í Vestmannaeyjum, hefði þar fyrir forþénad að straffast eptir Forordnfugunni af 7da Febr. 1749, hefði Corpus Delicti fundist, og henni, auk hennar játunar, ordid svoddan hræðilegt mord yfirbevísad; en svo sem þar til hafa ekki náðst skilríki, þó með aðskiljanlegum Inkvistitioner hafi verið raun til gjörd, svo dæmist hún einungis til að missa lífið, svo

sem sú, er fædt hefir í dulsmáli, eptir
 N. 6—6—7, 8. *Actum ut supra.*

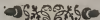
L. A. Thódal.

D. Stephánsón.	S. Solvasón.
M. Dlafsson.	P. Þorsteinsón.
G. Runólfsson.	L. Gudmundsson.
J. Eggertsson.	B. Schéving.
S. Finnsón.	M. Gíslason.
B. Jónsson.	J. Jónsson.

NUM. V.

Þann zota Júlí mætti fyrir Þfir-rettinum Söslumadur : M. Ketilsson, sem tilskipaður Aktor í Jóns Gudmundssonar og Gudríðar Þjarnadóttur morderfel, og framlagði Þfir-rettar stefnu af gjærdags dató, með því veri til stadfestingar og ydermere Þaakjendelse innstefnaft, þeir, yfir nefndum Delingventer, affogdu Hjerads og Lögþingis dómur, samt Söslumadur S. Finnsón og Lögmadur B. Markússon þá sömu að svar á, sem og Delingventerne Jón og Gudrídur að líða dóm; stefnan lesin og morkud lit. A. Þar næst fram lagði Aktor Hjerads og Lögþingis Processa og dóma í málinu, í hværra sluttningum Jón er frá lífinu dæmdur, en Gudrídur í Spinnhúsi í Raupmannahöfn sína í lífstíð, lesin og markadur lit. B. Akterne fylgdi vitna leidslu Akt, genginn að Esjubergi þann zota Mái næst

nærslidna, af Sýslumanni G. Rúnólfsfyni, lesinn og
 markaður lit. E. Delinqventerne Jón og Guðrídur
 fyrir Retttinum examinérud, fyrst hórt út af fyrir sig,
 og síðan konfronterud, játa edur meðkenna ekkert fram-
 ar enn áðr. Sjá er fyrir Hjerads-retttinum; en verda
 töfsaga um tímann, nær Jón Gíffursson hafi dáið;
 segir Jón það hafi sjá lítid eptir dagmál, en Guð-
 rídur framber: að þegar hún gekk út á túnid, sem var
 um hádegi edur lítid fyrri, hafi maður sinn lifandi
 verið, leggur það til: að sú ólúcka, sem hún er kom-
 in í, hafi Jóns koma að Zelludal orsakad, en vill
 aldúngis ekki upplósa, hvað hún meini fyrir þá ólúcka.
 Ráttor framlagdi innlegg af dags dátó, hvári hann
 uppástendur Fagþingis dómsins staðfestingu, lesid og mark-
 ad lit. D. Jóns Guðmundssonar Defensor, Sýslu-
 maður J. Jónsson, qvedst ekkert hafa að framsæra,
 og óskar að dæmt verði í sökinni eptir Actis og Pro-
 batis. Guðrídur Bjarnadóttur Prólúrador, Sýslu-
 maður L. Guðmundsson uppástendur, að þeir í mál-
 inn affögdu dómar, verði í tilliti til hennar móðere-
 radir, til Tuktúss erfdis, þar ekkert se bevisad, er
 gjöri hana misþenkta, að hafa haft hlutdeild edur vit-
 und í mordi Jóns manns hennar. Sýslumaður Jón
 Eggertsson, Sigrídur Jónsdóttur Prólúrador, uppá-
 stendur, að hún eptir þeim gengnu dómum aldúngis frísk-
 ið, þar ekkert hafi framkomid í Processinum, sem gra-
 vere hana í nokkurn máta. Meira var ekki framsæra
 í söka

í söfn edur vörn málsins, hvári svolátandi dómur var
affagdur :

Peir í þessu máli affogdu Hérads-
og Lögþingis-dómar, hvar þær mark-
verdustu þessa máls kríngumstædur, sent
gravera Delingventerne, Jón Guð-
mundsson og Guðríði Bjarnadótt-
ur, eru vel adgættar og greinilega an-
færðar, stadfestast hér med af landsins
Yfir-rétti, og líka svo í tilliti til Sig-
rðar Jónsdótturs Frikjendelse.

Actum ut supra.

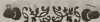
L. A. Thódal.

D. Stephánsen.	S. Solvasen.
M. Dlafsson.	P. Þorsteinsen.
G. Rúnólfsson.	B. Schéving.
M. Gíslason.	J. Arnórsson.
B. Jónsson.	H. Þorgrínsson.
Th. M. Þessford.	

NUM. VI.

Þann 31da Júlí settist Yfir-retturinn ad nýju, undir
Amtmanns O. Steinhánssonar Præsídís. í Hra. Stipt-
amtmanns L. A. Thóðals forföllum; mætti svo tilfick-
adur Altor í Andresar Einarssonar og Oddshjar
Jóns

Jónadótturs dulsmáls sæk, Eshlumadur J. Jónsson, og framlagdi Vfir-rettar stefnu af 26ta Martsi nærslidna, með hværri stefnast Lögmenningar S. Sólvason og B. Markússon, Eshlumennirnir V. Scheving og M. Gíslason, samt Aktor í Hieradi Erlendur Sigurðsson, til að forsvara þeirra gengnu doma og Aktion í sökinni, ef þar í nokkur forsóman skyldi finna á þeirra lídu, Delinqventerne eru og stefnd að líða dóm; þessu an lesin og merkt lit. A. Delinqventinden upphrópud mæti ekki. Eshlumadur V. Scheving framlagdi Attest Prestsins Odds Gíslasonar og Chirurgi Magnúsar Gudmundssonar, að Oddur hafi dáið nærslidinn 14da Júní, lesid og merkt lit. B. Aktor framlagdi Hierads og Lögþingis dóma í sökinni, hvor með Delinqventinden er dæmd frá lífinu, en Andres að erfida í því íslendiska Fulkhúsi sína lífstíð; lesin og merkt lit. C. Þar nærst framlagdi Aktor innlegg af 29da hújus, hvor með hann framfæri sitt Paastand í sökinni, lesid og merkt lit. D. Eshlumadur V. Scheving framlagdi einnig innlegg af 24da hújus, hvor hann sönir sin framgáing í sökinni, lesid og merkt lit. E. Framar erklærar Eshlumadurinn, að Aktoris Erlendar Sigurðssonar Paastand í sökinni, og forsómunar affakan þar í, se hid sama, sem sitt, og framlagdi reikning frá honum uppá þar gjördu Omkostningar í Hieradi, lesin og merktur lit. F. Eshlumadur M. Gíslason, framlagdi innlegg af gjærdags dató, hvor í hann framfæri sitt forsvor,

lesid og markað lit. G. Defensor, Góslumadur G. Rúnólfsson upphæfendur, að þeir yfir Andressi affogdu dómar modererist. Meira framkom ekki í sölu eður vörn málsins, hvar í svólatandi dómur var affagdur:

Eptir því, að með því hér fyrir Vfr. réttinn framlagda Attesti Prestsins Síra Odds Gíslasonar og Chirurgi Magnúsar Gudmundssonar er gottgjört, að Oddnh Jónsdóttir sé, fyrir tímanlegann dauda, burtkollud, svo kénur hennar dulsmáls sök ekki framar undir dóm, svo vldt hana snertir. En í tilfelli til Andrésar Línarssonar grunsama umgáns, þá er Hérads og Lögþingis dómur í sömu, með hvorjum hann er dæmdur að erfida í Íslands Lúkthúsi sína lífstíð, hér með stadfestur. Svad kostnadi í þessari sök vídvíkur síðan 1772, þá eru allir þeir innstefudu í málinu þar fyrir fríteknir. *Actum ut supra.*

D. Stephánsón.

M. Olafsson.

P. Þorsteinsón.

L. Gudmundsson.

J. Eggertsson.

G. Finnsson.

J. Arnórsson.

B. Jónsson.

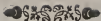
H. Þorgrímsson.

Th. M. Isfjord.

NUM. VII.

Þann 17a Aug. settist Þfir-retturinn að nýju, mætti þá Eðlumadur G. Runólfsson uppá Handels Directi-
ons vegna, og framlagdi Þfir-rettarins Afstigt af 26ta
Júlí a. p., í þeirri svo kallaðu Junrettinga sök, sem
Landsfógetinn S. Magnússon hefir auðlagt móti því
fyrri Handels Compagnie, hvar með Eðlumanninum
M. Ketilsyni og Lögþingið-Skrifaranum S. Sigurds-
yni, sem Commissaries í nefndri sök, er fyrirlagt að
mæta fyrir þessa árs Þfir-retti, og forsvara þeirra í þessi
afstigda dóm, ásamt Landsfógeta S. Magnússyni að
svara til sinnar máls-sóknar, lesið og markað lit. A. Uppá-
stóð svo Eðlumadur G. Runólfsson, að sú Þfir-rettar-
stefna væri upplestin, sem er úttekin af Prókúlator S.
Lindberg í þessari sök, og fyrir þessum Retti að fornu
producerud og anhangiggjörd, samt hans innlegg, stefn-
unnar þósum viðskjandi, og óskar þar uppá verði af
þessum Retti afstigt eitt preliminaire Afendelse. Land-
fógeti S. Magnússon framlagdi innlegg af dags dags,
hvar í hann moverar Exceptioner í móti þeim flestu af
Assessorerne, lesið og markað lit. B. Með innlegginn
fylgdi Landsfógetans Supplique, og þar uppá teiknuð
Stiptamtamannsins Erklæring um, að sökin megi lige
til Højeste-Ret indstevnes. Annad innlegg framlagdi
Landsfógetinn af 24da Júlí nærsilidna, undir Eðlu-
manns M. Ketilsosonar nafni, sem er hans svar og

Replique uppá þá honum viðkomandi stefnu-pósta, lesið og markað lit. C. Þriðja innlegg framlagði Landsfögetinn af 18da Júlí nærsíðna, undir Lögþingisþrífara S. Sigurðssonar nafni, hvar í hann svarar þeim póstinu stefnumnar, sem hann snerta, lesið og markað lit. D. Hjer uppá var affagt spólátandi Interlocutorium:

Af þeim hér fyrir Vfir-réttinn framlegdu Dókúmentum er bevisad, að annar af þeim allra randugast tilátinu Commissariis, Lögþingisþrífari S. Sigurðsson, í þeirri uppástefndu sök, í millum Handels Compagniets og Landsfögetans S. Magnússonar, hefir þann 17ta Aug. 1772, útgefid Commissions stefnu, og látið hana auglýsa fyrir Handels Compagniets Fullmektugum Z. Lindberg, til þess 6ta Octóbr. næst eftir, að mæta á Lyrarbacka, til að líða dóm, í sömu sök, án þess að láta þann í þessari sök allrandugast bevilgede 17a Commissarius, Bicer Logmann M. Olafson, víta nokkud þar af, edur hafa hans samþæfi þar til, heldur undir eins með einu post-scripte uppá sömu stefnu, anteðid Shslumann S. Sinnsen til Med.kommissarius, hvorn þó ekki var þar til að formaæ, engu að síður hefir þó Lögþingisþrífariinn aleinn haldið Rétt á Lyrarbacka þann 6ta Octóbr. 1772, upplefid það kónglega Commissorium þó samt með Commissions stefnunni, og þar ekki frávísad sökinni — sem menn meina — fyrir ofstuttann stefnu-frest, heldur útsett hana til þess 16da Apr. 1773, hvort ed Landsfögetinn með einum

um, undir hans nafni, útgæfnum kall-sedli, hefir
gæfið Lindberg til vitundar, hvor eptir þeir þá
báðir hafa mætt á Þyrarbacka, þá hvorki Vog-
þingisfrifarinn né nokkurr Commissarius var til
stadar; einúngis erklæradí hann síðan í tilskrift
af 26ta Apr., að hann ætladi ekki að skipta sér
af sökinni, soo framt henni ekki til þess 31ta Maí
yrði leglega innstefnt, og duglegur Commissarius
af Landsógetanum anskaffadur. Í Maí mánu-
ði útgæfur hann og Shlumadur M. Rétils-
son — Landsógetans syst:sonur — nýja Com-
missions stefnu, sem S. Lindberg hefir aug-
lýst verid, með 3ja vikna stefnu-fresti, á þann
22ann Júlí, að mæta á Þyrarbacka, sem ligg-
ur í öðru Héradi, hvor Vogþingis-frifarinn í
Sessionen fyrst til vitundar gæfur, að hann, í
Vice-Fogmanns M. Olafsonar stad, hefði an-
tefid Shlumann M. Rétilson til að vera
Med-Commissarius, móti hvorjum Lindberg hef-
ir prótesterad, vegna þess hann væri Landsóget-
ans systursonur, Interessent í Innrettingunum,
dæmdur í batur til Handels Compagniet, og enn
þá í opinberum Prócess þeim á móti, hvad ekk-
ert var áttad, heldur álsktad, að sökin skyldi alle
eins fullt fyrirakast og uppáðæmast; Rétturinn
áttur og að Vice-Fogmadurinn hefir ekki full-
komlega neitad, að innmanga sem Commissarius
í Commissionen, þegar hann sengi þá skilmála af
Landsógetanum accorderada, sem hann hafði
uppáttadid, en nema þeir væri uppsóltir, hefir
hann declarerad sig óviljugann; til að ganga í

sekina, og ad sá annar Commissarius, Pöpping-
 iskrifariinn S. Sigurðsson hafi verið á sömu
 meinngu og það til vitundar gæfið, þeir hans
 post-script uppi stefnuna af 25ta Sept. 1772,
 hvor i hann úþryckilega segir, ad Vice Pögmadr-
 urinn efi göðviljuglega hafi viljad uppi sig taka
 Commissionen, sem og ad Landsögetinn hafi pro-
 ponerad Stúlumann S. Simonsen, svo Stúl-
 mann J. Jónsson, þar eptir Vice-Pöppingis-
 skrifaraun Th. Víkólaiðson til Commissarier, hvort
 einnig i þó erindi mætti á Þyrarbacka, jafnvel
 þó efiert væri i sökinni gjort ad þó sinni. Svo
 sem nú Cancellie-Placaten af 14da Júní 1771,
 setur það fyrirfram, ad sá Commissarius, i hvors
 stad sá annar Commissarius hafi makt til ad úr-
 velja einn annann, nær hann hefir forfall, skuli
 virkilega hafa tekið uppi sig Commissionen, hvort
 þó Vice-Pögmadrurinn finnst efi ad hafa gjort,
 þar fyrir kunnui sooddan forfall, sem Cancellie-
 Placaten untalar, i tilliti til hans efi hafa stad,
 heldur i slíku tilfelli hefi það mátt tilkoma einung-
 is Hans kóngl. Hátign, ad átnesna nýjann
 Commissarius, hvorju og Compagniets Pröckara-
 tor hefir fyrir þenna Rétt innstefur. — Endilega
 hefir Lindberg fyrir Réttinum i þeirri holdnu
 Commission öskad og uppástadið, ad Landsöget-
 anum byrjadi ad framvísa sína fullmakt frá In-
 teressenterne i Innréttingunum, til þess ad byrja
 þessa sök og henni ad framfylgja, sem þó efi af
 Commissarierne hefir fenið áheyrslu, jafnvel þó
 Yfir-rétturinn álitir, ad Landsögetinn hefi verið
 skolið.

Skuldugur til þess, þar hann í Interessentanna nafni, hafði stefnt og gjort sínar ástæður. Allt þetta framsærda, hefir Handels Compagniets Pröcurator Lindberg uppáklagað, og innstefnt bæði Landsógetanum og Commissarierne fyrir þenna Vfir-rétt, að standa til rétta fyrir og for-
 svara, og uppá svoddann grundvöll uppástadið, að sökinni mætti verða frávissad; og hans Princi-
 paler tildæmdur Pröcess kostnadir m. v. Þar
 ná hvorki Landsógetinn edur Commissarierne hafa
 með réttu kunnad að neita, að þannig sem ansætt
 er, hafi tilgengid í sökinni; svo í tilliti til þess, að
 Skilumadur M. Réttilson var prótesteradur
 og haldinn að vera Interessent í Innréttingunum,
 sem enginn á þeirri tíð vissi öðruvísi, og hann
 sláfur ekki hefir leitað vid að affaka sig fyrir,
 þar fyrir utan stóð í dæmdum bótum og opinber-
 um Pröcess vid Handels Compagniet, og þar
 hjá var Landsógetanum svo ná-skuldur, þá kann
 þessi Rættur ekki að állta hann fyrir habil dóm-
 ara í þessari sök.

Í tilliti til áður ansærðs óreglulega um-
 gánga og framsfarar í málsins fyrstu byrjun og
 meðhöndlun, er sýnist að stríða á móti lögun-
 um og Cancellie-Placaten af 14da Júní 1771,
 álitur Vfir-rætturinn að vera stæð þvilíkt feil,
 hvár fyrir hann finni sig orsakadann, eptir
 gjördum Prócester og Trettesættelser, að fráv-
 visa, svo sem hann og þér með frávissar þessari
 Com-

Commissions sœk, svo sem hún hefir ecki þau fornemstu Reqvísita, sem laganna Formalityt útheimtir, til þess að uppbyrja og framsýlgja, uppá réttferdugann máta, einni sœk, hvar fyrir hofud-sœkin kann hœr ecki, undir endilegann dœm, að fyritaðast, fyrr enn hún uppá nœtt verður löglega byrjud og anlœgd. Syrir ólöglegann umgâng í málinu, betali Commissarierne til Handels Compagniet í Prôces Kostnad 100 rdli., þar fyrir utan til Justits-Kassans hœrr fyrir sig 4 rdli., og Lœgþingis Skrifarinn paradauki til sama Kassa 1 rdli., undir aðför og Exécution að lögum. *Actum ut supra.*

L. A. Thódal.

D. Stephánsen.	S. Solvasen.
M. Olafsson.	P. Þorsteinsen.
J. Eggértsson.	B. Schérving.
S. Finnsen.	M. Gíslason.
B. Jónsson.	J. Jónsson.
H. Þorgrímsen.	Th. M. Isfjorð

Ad þessi Nfir, rettar Acta seu rett útskrifud af Nfir, rettar Prôcécollnum, syrir þessi framanskrisfuda 4 ár, og honum samhliða, vituar

B. Stephensen.

